

6. juli 1957 § 4, nr. 6, ydes følgende nedslag i vægtafgiften:

a. For køretøjer, som anvender benzin og lignende som drivkraft: 80 pct. af den i lovbekendtgørelse nr. 123 af 23. marts 1932 § 6 foreskrevne afgift.

b. For køretøjer, som ikke anvender benzin og lignende som drivkraft: 30 pct. af den i lovbekendtgørelse nr. 123 af 23. marts 1932 § 6 og den i lov nr. 83 af 31. marts 1955 § 1 foreskrevne afgift.“

Af et flertal (Gøting, Heising, Horn, Kirkegaard, Aage Knudsen, M. Larsen (Kolding), Axel Ivan Pedersen, P. A. Rasmussen og Retoft), tiltrådt af finansministeren:

2) § 1, stk. 1, affattes således:

„For køretøjer, som efter indhentet tilladelse i henhold til lov nr. 257 af 27. maj 1950 benyttes til omnibuskørsel i fast rute, og som er fritaget for omsætningsafgift i medfør af bestemmelsen i lov nr. 184 af 6. juli 1957 § 4, nr. 6, ydes der et årligt refusionsbeløb for passagerpladserne med 44 kr. for hver siddeplads og 18 kr. for hver ståplads.“

3) Som nyt stykke indsættes efter stk. 1:

„Ved siddepladser og ståpladser forstås i nærværende lov de sidde- og ståpladser, der er fastsat ved godkendelsen af motor-køretøjet til erhvervsmæssig personbefordring. Klapsæder betragtes altid som ståpladser. Beregningen af refusionen sker efter køretøjets indretning ved begyndelsen af de i lovbekendtgørelse nr. 123 af 23. marts 1932 § 4 for køretøjer gældende afgiftsperioder. Eventuelle tvivlsspørgsmål om, hvorvidt en plads skal anses for en sidde- eller ståplads, afgøres endeligt af finansministeren efter forhandling med justitsministeren.“

nedsat med 80 pct. og afgiften af ikke-benzindrevne rutebiler nedsat med 30 pct., hvilket omtrent svarer til den lettelse, som ejerne af de pågældende køretøjer vil opnå ved lovforslaget. For en sådan ændring taler endvidere, at en egentlig afgiftsnedsættelse teknisk administrativt vil være enklere og mere rationel.

Udgiften for vejfonden ved nærværende forslag må ligesom ved lovforslaget anslås til ca. 2,4 mill. kr.

Da den i lovforslagets § 1, stk. 1, foreslåede ordning med samme refusion for sidde- og ståpladser kan føre til en fordeling af de rutebiler, som anvendes til langdistancekørsel, idet disse næsten udelukkende er indrettet med siddepladser, og da det endvidere kan befrygtes, at ordningen vil føre til, at rutebilejerne fremtidig vil lade deres køretøjer indrette med det størst mulige antal ståpladser til skade for publikums bekvemmelighed, foreslås det, at refusionen pr. siddeplads forhøjes til 44 kr., og at refusionen pr. ståplads nedsættes til 18 kr.

Udgiften for vejfonden vil herefter udgøre ca. 2,4 mill. kr.

Forholdet mellem sidde- og ståpladser har hidtil ikke skullet påføres motoratletterne og fremgår derfor i almindelighed ikke af motorregistrene. For at undgå udgifterne og ulejligheden ved et ekstraordinært syn inden 1. april 1958 er det tanken, at politiet til brug ved beregningen af refusionen for april kvartal om fornødent skal affordre rutebilejerne erklæring om antallet af sidde- og ståpladser, således at de afgivne oplysninger kontrolleres ved nærmest påfølgende ordinære syn og derefter — eventuelt i berigtiget stand — indføres i motorregistrene.